

ZPRAVODAJ

POPELÍN a HORNÍ OLEŠNÁ

Ročník XIX.

prosinec 2017

č. 3/17

... Editorial ...

Milí čtenáři, s blížícím se Štědrým dnem bychom Vám všem chtěli poděkovat za Vaši přízeň.

Užijte si nejkrásnější svátky roku v klidu a spokojenosti. Zastavte se a vychutnejte si jedinečnou adventní atmosféru, kterou se všichni snažíme zažít alespoň jednou ročně. A nezáleží na tom, zda u Vás Ježíšek nechá kopu dárků, či se u Vás

zapomene zastavit. Vánoce jsou o pohodě, rozjímání, rodinné sounáležitosti, radosti a i třeba smíchu a odpočinku.

Pevně doufáme, že jste si i letos na stránkách Zpravodaje našli články, které Vás něčím oslovily, či informovaly.

Chtěla bych tímto také poděkovat lidem, kteří se

pravidelně podílí na tvorbě. Celé redakci patří velký dík za perfektní spolupráci a věnovaný čas. Do dalšího roku Vám i Vaším blízkým přejeme mnoho zdraví, štěstí a lásky.

Za celou redakci přeji všem krásné léto.

Dana Hesová

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

máme tady zase adventní čas a ve chvíli, kdy se Vám dostává do ruky náš Zpravodaj, zbývá do začátku nejkrásnějších svátků v roce už jenom pár dnů. Ještě než si jich začneme užívat, dovolte mi na pár řádcích zhodnotit rok 2017 a seznámit Vás s plány zastupitelstva v roce 2018.

Na konci roku jsme svědky spousty ankety. Pokud bychom hodnotili nejběžnějším slovem v Popelíně v roce 2017, troufnu si odhadnout, že by to bylo slovo „kanalizace“. Nechci znovu opakovat známá fakta. Pouze mi dovolte malé shrnutí. Tu lehčí část budování a fungování kanalizace máme za sebou. V půlce října nám byl povolen zkušební provoz. Výběrové řízení na provozovatele kanalizace do 31. 12. 2020 vyhrála společnost ČEVAK a.s. Stavba až na pár drobností je hotova. A já Vám znovu děkuji za Vaši trpělivost a pochopení.

To těžší nás teprve čeká. Do 30. srpna 2018 se musíme připojit všichni, kdo můžeme a pak nás čeká řádné vyúčtování poskytnuté dotace, která pro zajímavost činila celkem 22 000 000 Kč. Každý z nás tím, že se řádně připojí a bude vypouštět do kanalizace jen to co má (v žádném případě ne dešťové vody), významně přispěje k úspěšnému dokončení kanalizace.

Výběrové řízení na provozovatele kanalizace do 31. 12. 2020 vyhrála společnost ČEVAK a.s. Zastupitelstvo obce schválilo cenu za likvidaci 1 m3 ve výši 28 Kč včetně DPH.

O tom, jak postupovat při napojení Vaší nemovitosti, se dočtete dále ve Zpravodaji. Měl bych na Vás ještě jednu prosbu. Pokud něčemu nerozumíte, je nejlepší obrátit se přímo na mne, či na pracovníky Čevaku. Nejméně přesné, tak jako vždy, jsou informace typu „slyšel jsem, jak to lidi říkali v krámě“ a podobně.

Letošní rok byl, co se týče výdajů, v historii obce rekordní. Dokončila se kanalizace. Díky finanční odměně 600 000 Kč od Ministerstva pro místní rozvoj ČR za Oranžovou stuhu jsme

mohli realizovat projekt „Popelín - obnova vodovodu“ v celkovém nákladu 824 000 Kč. Jihočeský kraj nám za Oranžovou stuhu garantoval obdržení dotace z programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2017 ve výši 300 000 Kč. Tuto dotaci spolu s vlastními zdroji obce jsme použili na opravu většiny místních komunikací. Byla dokončena oprava úpravny vody v Popelíně za 1 263 255 Kč, tato akce byla celá financována z dotace.

Další akce již nebyly tak finančně náročné, nicméně stejně důležité. Za zmínku stojí zejména tvorba Územního plánu obce Popelín. V příštím roce by navržený územní plán měl projít schvalovacím procesem, který zahájí veřejné projednání návrhu územního plánu 9. ledna 2018. Tím se pomalu dostávám k plánům na příští rok.

Na posledních jednáních zastupitelstva se již zabýváme přípravami rozpočtu na příští rok. Jeho výdajovou část samozřejmě ovlivní splátky úvěru, který jsme si museli vzít na dofinancování kanalizace. Tento závazek však neznamená, že bychom nemohli realizovat plánované akce. Z programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2018 chceme získat dotaci na opravu chodníku podél rybníka Podvesný. Rádi bychom zlepšili zázemí Biliáru (v Zámeckém parku) vybudováním nových záchodů. Budou pokračovat práce na revitalizaci parčíku u památníku zrušené roboty. Ty začaly vlastně už letos vykácením starých lip a výsadbou nových stromů. Rovněž budou nutné zásahy u stromů na hřbitově. Počítáme rovněž s podporou všech tradičních kulturních a sportovních akcí, na které jsme zvyklí. Rozpočet na rok 2018 bude pravděpodobně schválen začátkem příštího roku.

Dobrou zprávou pro nás pro všechny je, že vodné a poplatek za komunální odpad v roce 2018 zůstávají na stejné výši jako letos.

Tento příspěvek píše po vítání občánků, na kterém jsme přivítali čtyři nové obyvatele naší ob-

ce. Nicméně budoucnost nevypadá příliš optimisticky. Počty narozených klesají a za pár let bychom mohli mít potíže s naplněním naší školy, do jejíž údržby rovněž investujeme nemalé prostředky. I když uvidíme. Je známo, že rozsáhlé výpadky elektrické energie mají pozitivní vliv na zvýšení porodnosti. Tak se necháme překvapit.

Ještě než poděkuji všem za jejich činnost v letošním roce, dovolte mi, abych napsal jedno velké poděkování. Letos v říjnu skončila po 27 letech s prací knihovnice paní Ivana Kociánová. Rád bych jí jménem nás všech za její práci poděkoval a do budoucna popřál především hodně zdraví, štěstí a životní spokojenosti. Novou knihovnicí se stala Jana Maršíková.

A nyní už děkuji všem, kteří se aktivně podílejí na životě v našich obcích. Dovolte mi za sebe poděkovat především členům zastupitelstva a zaměstnancům obce, bez jejichž spolupráce a pochopení by to bylo velmi těžké.

Čekají nás nejkrásnější svátky v roce. Jménem svým a zastupitelstva obce Vám přeji jejich klidné prožití, hodně dárků a v novém roce štěstí, zdraví a více tolerance mezi lidmi.

Jeden můj kolega říká, že většina nedorozumění vzniká z toho, že lidé spolu nemluví. Musím mu dát za pravdu. Proto nám všem přeji, aby lidé spolu více mluvili. Hezké Vánoce a šťastný nový rok.

*Ing. Tomáš Zaňák
starosta obce*

Připojení nemovitosti na splaškovou kanalizaci

Chtěl bych Vás seznámit s informacemi o postupu při připojování Vaší nemovitosti na kanalizaci s ČOV v Popelíně.

- 17. října 2017 nabylo právní moci povolení zkušebního provozu kanalizace a ČOV v Popelíně, od této chvíle se lze připojit legálně.

Jak mám postupovat?

- Zastupitelstvo obce rozhodlo na základě předložené nabídky, že provozovat kanalizaci bude společnost ČEVAK Jindřichův Hradec.
- Před vlastním připojením musím požádat provozovatele (ČEVAK) o vydání podmínek připojení a uzavřít smlouvu na likvidaci odpadních vod.
- Realizuji připojení, musím se řídit podmínkami, které stanovil provozovatel. **Kanalizace slouží pouze k likvidaci splaškových vod, musí být vyrazen septik, a nesmí být do kanalizace odvedeny dešťové vody!**
- Než dojde k zahrnutí přípojky, pozvu zástupce provozovatele na převzetí přípojky, nebo pořizuji fotodokumentaci připojení!

Do kdy se musím připojit?

- Vzhledem k podmínkám poskytnuté dotace MZe ČR co nejdříve. Nejpozději však do 30. srpna 2018. Po tomto datu bude v obci provedena kontrola, jak majitelé nemovitostí likvidují odpadní vody. Kontrolu může provést MZe (poskytovatel dotace) nebo odbor životního prostředí v Jindřichově Hradci, který vydal povolení zkušebního provozu.
- Cena za likvidaci byla stanovena zastupitelstvem obce 28 Kč/m³. Tato cena je přibližně 15 krát levnější než vyvážení bezodtokové jímky, což je druhý legální způsob likvidace splaškových vod, který je v Popelíně možný.

*Ing. Tomáš Zaňák
starosta obce*

Čistírna odpadních vod v Popelíně

Vzpomínka na Vánoce

Vážená redakce,

píši vám příběh, který mi stále připomíná mé bydliště v Jindřichově Hradci. Je spojen s vánočními dny.

Bydlela jsem se svou rodinou za řekou Nežárkou. Tato část města neměla žádné paneláky, ale rodinné domky, které mohly vyprávět o životě koželužů a poddaných pánů z Hradce. Jeden z domků koupili i moji rodiče.

Některé domky si zachovaly do dnešních dnů starý ráz. Takový byl i dům Kvirenců. Na jejich dveřích nebyl běžný zvonek, ale staré historické klepadlo. O každé návštěvě věděla celá ulice, protože klepadlo ani za desetiletí neztratilo svůj hlas a hluchně oznamovalo všechny návštěvy u Kvirenců. A co děti se nazlobilo zaklepáním a útekem za dům! Řeknete si, jak tohle souvisí s vánoční dobou?

Tak vám to povím:

V přízemí jiného domku bydlela rodina Křížků. Měli dvě malé děti, kluka a holčičku. Všichni trávili svátky pohromadě, až na jeden večer, kdy rodiče uložili děti k spánku a sami se šli pobavit s přáteli do restaurace. Děti klidně spaly, nikoho ani nenapadlo, co se odehraje během noci.

Asi o půlnoci se tříletý chlapec probudil a volal mámu – neozývala se. Sestra spala. Nebyl tu nikdo, kdo by ho pohladil nebo přikryl. Byt byl zamčený, ale chlapec znal byt dobře, i cestu oknem, které bylo nízko nad chodníkem. A tak se Honzík vydal hledat mámu, bosky a v noční košilce. Neplakal a nožičky ho zatím nezábýly. Šel ulicí, nikde nikdo. Asi po sto metrech se zastavil u sousedů Kvirenců. Domek znal, na klepadlo dosáhl. Proč by nezkusil zaklepat? Třeba je tam máma, vždyť sem s ní chodíval!

Pro další pochopení musím vysvětlit, co se mezitím dělo u Kvirenců. O svátcích se tu sešla celá rodina, včetně dospělých dcer s vnoučaty. V malém domku se jedna z místností změnila na ložnici dětí. Děda s babičkou ještě nespali. Náhle se ozvalo klepadlo. Babička otevřela dveře a vidí malého chlapce v košilce. Nemluvil, koukal na známou paní a ona jej v tu chvíli nepoznala. Popadla ho a odnesla do dětského pokoje, kde spala ostatní jejich vnoučata. Komentovala to slovy: „Tihle mladí nemají žád-

nou zodpovědnost, spí jako polena a dítě jim zatím vyleze z okna! Ještěže máme okna tak nízko, že se mu nic nestalo. Počkejte ráno!“

Uložila chlapce do přeplněné ložnice mezi ostatní spáče. Vše se odehrálo bez světla, potichu, aby se ostatní nevzbudili. Honzík chvilku koukal na vánoční stromeček, prohlížel si hlavičky spících dětí a usoudil, že je to jako ve školce, tak on musí spát také – a usnul.

Mezitím běhali po ulici vyděšení rodiče se sousedy a všichni ochotně pomáhali Honzíkovi hledat. Byla jsem mezi nimi i já. Otevřené okno, blízkost řeky a otisky nožiček ve sněhu v nás vzbuzovaly ty nejhorší předtuchy. Budili jsme další sousedy, proběhli jsme ulicí až k Nežárecké bráně. Řeka byla zamrzlá, drobné stopy ve sněhu se našťastí vracely zpět.

Pozdvižení na ulici vzbudilo i ženskou část rodiny Kvirenců. Babička v kuchyni právě připravovala snídaní a vadila dcery, že ani nevědí, že jedno z vnoučat chodilo po chodníku pod oknem. Každá z dcer tvrdila, že to její dítě nemohlo být. Babička tedy otevřela dětskou noclehárnu a chtěla vědět, které z dcer to dítě patří. Nebylo nic. „Je tu tedy v našem domě asi navíc, asi spadl z nebe!“

A v tu chvíli se opět ozvalo klepadlo. Byl to poslední dům, na který jsme při hledání narazili. Čekala nás nejlepší zpráva, kterou jsme mohli dostat - u nich přebývá dítě, které spí v postýlce s ostatními a právě zjistili, že nikomu z rodiny nepatří.

Přejte si vidět ty šťastné lidi na ulici i babičku Kvirenců, která zachránila před zmrznutím vnoučka a pak zjistila, že to je dítě úplně odjinud. A Honzík? Kdykoli si vzpomenu na tyto vánoce, myslím na malého Honzíka, který se tehdy s babičkou Kvirenců rozloučil slovy: „Ale příští vánoce se zase přijdu podívat, jaký máte stromeček, a zase budu u vás spinkat.“

Zachránci již dnes vesměs nežijí. A já o každých vánocích vzpomínám na malého Honzíka a jeho tehdejší zážitek. Pamatuje si to ještě? Já nadosmrť.

Mgr. Hana Kruntorádová

SK Popelín 1932 rok 2017

V jarní části OP jsme chtěli vylepšit postavení po podzimní části soutěže a udržet okresní přebor. Bohužel naše výsledky nebyly dobré, z dvanácti odehraných zápasů jsme devětkrát prohráli a pouze třikrát zvítězili. Prohrávali jsme s týmy, se kterými jsme měli bodovat, ale tyto důležité zápasy jsme nezvládli. A po třech letech jsme sestoupili do Okresní soutěže. V podzimní části Okresní soutěže jsme se hráli devět zápasů. Ve všech čtyřech domácích zápasech jsme zvítězili, z venkovních zápasů jsme dovezli dvě vítězství a třikrát jsme prohráli. Po polovině soutěže jsme skončili na třetím místě tabulky.

Děkujeme všem sponzorům, podporovatelům, příznivcům a fanouškům za přízeň našemu týmu SK Popelín 1932. A do nového roku 2018 přejeme všem vše dobré. SK Popelín 1932

--

Dominika Maršíková

Plot.

Co je to plot? Konstrukce, která zabraňuje přechodu přes nějakou hranici. Odděluje například soukromý pozemek od toho veřejného.

Mezi hlavní druhy plotů patří dřevěné - tzv. plaňkové, s vyzdívanými sloupky, drátěné, živé - tvořené rostlinami, a nově i ploty z betonových panelů. Každý ze zmíněných typů má určité vlastnosti: jestli umožní vidět skrz a jestli je do daného prostředí vhodný.

Uvedme jednoduchý příklad. Na vesnici, kde je důležitý mezilidský kontakt, se už od pradávna staví ploty průhledné - například plaňkový. Naopak do průmyslových zón, kde je potřeba oddělit rušivou výrobu od okolí, se hodí ploty neprůhledné - například z prefabrikovaných betonových panelů. Když použijeme nevhodný plot, třeba betonové panely v centru vesnice, může se lákavý pocit kýženého soukromí proměnit v past, kterou známe z neslavných satelitních „sídlišť naležato“ v okolí měst. Vaše zahrádka se promění v pruh trávy mezi vysokými zdmi, výhled zmizel a sluníčka značně ubylo.

Když budeme stavět plot oddělující náš pozemek od toho veřejného, neměli bychom zapomenout na několik zákonných povinností. Na stavbu plotu se totiž mimo jiné vztahuje stavební zákon a příslušné vyhlášky. Stanovují, že stavbu plotu máme projednat na stavebním úřadě (v Jindřichově Hradci), kdy proběhne tzv. územní souhlas. Plot nesmí komplikovat dopravu - vadit řidičům ve výhledu. Vyhláška pamatuje i na charakter okolí, který má druh plotu respektovat.

Ale co je nejdůležitější, plot ze své podstaty odděluje dvě místa od sebe. Ovlivňuje tedy nejen mě, jak se na svém oploceném pozemku budu cítit, ale také všechny ostatní, kteří se na můj plot budou dívat z druhé strany a denně kolem něho chodit.

*Karolína Kripnerová
V Praze dne 6.12.2017*

Informace

Obecní úřad Popelín bude z důvodu čerpání dovolené ve dnech 22. 12. 2017 – 2. 1. 2018 uzavřen.

Poplatky za komunální odpad a psy se budou v Horní Olešné vybírat v pátek 19. 1. 2018 od 18⁰⁰ v budově Obecního úřadu v Horní Olešné.

Popelín včera a dnes

MŠ a ZŠ Popelín

Nejpozději ve druhé polovině 14.století byla vybudována tvrz, kterou v roce 1384 vlastnil Zdeněk z Popelína. Zikmund Kunvart Vrchotický z Loutkova tvrz přestavěl koncem 16.století na dvoukřídlový renesanční zámek s rohovou věží. V roce 1638 převzali zámek jezuité a založili kolem zámku velký park se zahradou kde pěstovali léčivé byliny. Zámek pak dán v roce 1798 v dědičný nájem Janu Kalinovi za roční nájemné 1252 zlatých, po němž ujal se správy zámku roku 1812 syn Jan Kalina. Poté přešel zámek v plný majetek rodiny Kalinových.

foto kolem 1940

Zpracoval Pavel Svoboda

foto 2017

Popelín včera a dnes

MŠ a ZŠ Popelín

V roce 1948 se započalo s přestavbou bývalého zámku na novou školu. Slavnostní otevření provedeno v roce 1949. Škola byla dvoutřídní. V roce 1974 byla druhá třída zrušena z důvodu malého počtu žáků. Byla zřízena jednotřídní škola s pěti ročníky. V roce 1980 dochází k úplnému uzavření školy. Nová školní docházka zahájena až v roce 1992.

foto kolem 1940

Zpracoval Pavel Svoboda

foto 2017

Zápisky legionáře - 9. část – cesta lodí „Teucer“, přestup na „Huntspill“

Legionáři 11. pluku se nalodili 7. června 1920 ve Vladivostoku na loď **Teucer**. Byl mezi nimi i můj děda, popelínský pekař Josef Snížek, se svými dvěma bratry a dalšími Popelínáky. Všichni se těšili domů, do osvobozené vlasti. Cesta lodí však byla provázena mnohými útrapami, bouřemi, změnou klimatu a především mořskou nemocí.

Ráno 8.6., když jsem se šel umývat, rychle běžím na palubu, abych ještě jednou uzřel ruské břehy, avšak vidím jenom širé moře, tu vzpomínky zabíhají k domovu a posílám v duchu vzkaz, že „už jedem“! O 12.h. máme oběd, mně však mnoho nechutná, pobolívá mě hlava a špatně od žaludku; jsou to příznaky mořské nemoci....

Ráno 9. června o 6. h. máme budíček, den začíná překrásný... O osmé hod. čte se nám rozkaz o pořádku a čistotě. – Hudba hraje naši hymnu a Anglickou a Slovenskou, vytahují prapory na loď, všechno vzdává čest i jest přítomná česká četa, která drží k počtě zbraň – toto se bude opakovati každý den, jest to velice překrásný a dojemný okamžik....

Ráno 10. června: moře strašně rozbouřené, loď naše se houpá, což velice působí na nervy a už je vidět, že mnozí „krmí ryby“; i já sám dnes dopoledne dvakráte. – Je to hrozně odporné, toto houpání, a tak ležím na palubě a píšu tyto řádky, ale do vln se podívat nesmím – neb bych musel zas běžet krmít. – Vzdálení jsme od Vladivostoku 806 mil.

12. června v sobotu: celý den skoro prší a začíná býti veliké vlnobití. Stojím na palubě a děšť mi nedá napsati několik řádků. Řady hrozných vln, které se ženou stále více před náš parník, přivádějí mne do obavnějších myšlenek..... a co slyším, – hrozná bouře burácí nad námi a úžasné vlny, které osvětluje bledé světlo blesku; a jako by vlny chtěly stůj co stůj nás zničit....

15. června v úterý: z mořské nemoci jsem se již probral, cítím se šťastnějším; cesta se mi zdála tak protivnou, že bych za to dal nevím co, kdybych to měl za sebou.....

Loď s legionáři projela kolem **Korejského poloostrova** a **Korejským průlivem** do **Tichého oceánu**. Přes Východočínské a Jihočínské moře pokračují dále na jih a všichni pociťují stále

větší vliv tropického podnebí. 18. června prolouvají Singapurským průlivem a loď konečně na několik dní kotví v přístavu **Singapur**.

23. středa: dnes s Emilem jsem podnikl vycházku a prohlídku do „Botanické zahrady“. Tam jsme usedli jsouc unaveni cestou, – pod košatou palmu, a hleděli na tuto krásu, jak na něco tajemného a tak si myslím – říkají, že je v nebi ráj; tomu však nevěřím, já však myslím, že je zde; jaký může být krásnější život než zde, v těch tajemných vilách, které jsou přímo vyrostlé v této zahradě, a když člověk se zamyslí nad celým naším životem, – přejede slza po tváři. – Zde člověk dobře vystihne dvě kategorie lidu, a sice: boháč a otrok. Lito přímo jest takového Malajce – Inda otroka, který za pár centimů s jeho dvoukolkou veze boháče až na druhý konec města; kdežto oni na druhé straně nepostačují vyvážet bohatství do svojí země. –

28. pondělí: ráno začíná den krásný; jest 6 h., Teucer dává svístok (hvízd) k odplutí Singapuru, – malý parník pomáhá odtlačit naši loď, jde třetí svístok, – již jsme vzdálení od břehu a loď již sama pohybuje se kupředu, – a Indové mávají rukama a přejí šťastnou cestu; tito lidé za našeho pobytu zde byli nejsympatičtější ze všechvpluli jsme do **Malackého průlivu**. Po levé straně táhne se veliký ostrov **Sumatra**.

29. úterý: ráno den čarokrásný, moře tak tiché, jak jsme jeho ještě neviděli a teď, co mě právě napadá, že jest 29. června, a že v drahém domově oslavují ten překrásný dětský den, na který jsem se vždycky jako malý chlapec tak těšil – a sice **pouť**, pouť v Popelíně, a my na moři. Tu myšlenky mé zalétají tam k té mé kolébce, kde musel jsem opustiti všechny mně drahé. A už vidím Slávka jako kvítko kráčet se svojí matinkou tam na tu pouť v ta místa mezi ty perníkové krámy ke kolotoči; pak jdou k rodičům, maminka a tatínek taky se vypravují – a což na nás, nezapomněli-li jste?... Z těchto myšlenek probudila mne hudba hrající hymnu „Kde domov můj“ ku snátí praporu ze stožáru, a tak vyjdu na palubu a slunce tak rudě právě zacházelo – a tu si myslím, tam, tam, v tu stranu, ku své kolébce, do zlatých Čech – tam, kde vaše hory jsou, zasnoubeny s oblohou. ----

Plujeme okolo Indie. **4. července** ráno o 7 h. vpluli jsme do ostrova a přístavu **Columbo**, byli jsme velice rádi, neb nás ty protivné vlny tak rozhoupaly, že jsme zase museli krmít ryby.

Od odjezdu z Columba až do **13. července** jsem poznámky a dojmy nepsal, následkem mojí těžké mořské nemoci, a pak hrozně divoké **Indické moře**, které ani nestojí si znamenat,

jenom tolik, že na tyto dni „houpací“ do smrti nezapomenu. Ze 13. na 14. července přiblížili jsme se k severním Africkým břehům, jsou viděti jenom majáky osvětlené, zde už poněkud moře tiché. Ráno o 6. h. vpluli jsme do **Adenského zálivu**.

V Port-Saidu se musí legionáři rozloučit s příjemnou lodí Teucer a přestěhovat se na další loď **Huntspill**, na které zažívají určité příkoří již první den.

„Dovídáme se dost nemilé zprávy a sice, že v Port-Saidu budem předsedat na druhou loď, tato prý má jeti rovně do Anglie....**21. července** – středa – začíná stěhnutí, – na nedaleko stojící osobní loď **Huntspill**, která pontonovým mostem s naší lodí jest spojena. A tak opouštíme naši loď Teucer, která šťastně po velikých oceánech po dobu 44 dní nás na místo dovezla. Byli bychom radši, kdyby byla plula až k našemu cíli, avšak následkem velikého nákladu vezoucího do Anglie dělala by tu cestu zbytečnou, a pak – naloďuje Anglické vojsko kdesi v Tripolu, tedy naše společnost najímá tuto loď jedoucí do Terstu.

Nalodování jde dosti rychle, večer máme odjet.... Naše ubikace třetího praporu byla vykázána v nejnižší místnosti (ve vodě). Zařízení místnosti bylo jenom několik stolů, spát kde budem, nevím. A teď přišlo to hlavní – **oběd**. Šest let za mojího pobytu v Rusku jsem tak mizerného oběda nejedl a nikdy bych nebyl pomyslel, že by bohatí Angličané nám cizincům takový oběd předložili. Tedy slyšte: Byly určeny partie po 20 lidech, každá partie dostala jedno vědro na polévku a 2 mísy, jedna na maso, druhá na příkrm. Do vědra z kran-tu (?) pustili nějakou špinu v podobě polévky a kousek masa a co ještě, 25 kusů neoloupaných bramborů. – Jak jsme byli hladoví, tak se nám ani do toho nechtělo, no potom přece kterýsi bratr ochutnal – a řekl: tohle není k žrádлу; maso též bylo smradlavé, tak jsme snědli každý ten jeden brambor. Tedy jsme si šli stěžovat – což bylo zlepšeno vše; šli vařit naši kuchaři a obědy a večere budou jiné. – A teď nastalo loučení s lodí Teucer, které bylo dosti dojemné, neb teď jsme viděli, jaké tam jsme měli pohodlí a stravu dobrou a všichni byli tam tak sympatičtí. Muzika hraje pochody a z Teuceru mávají čepicemi a šátky a praporky a provolávají (po anglicku) šťastnou cestu, – „Nazdar“ a.j., i my hřímavě „Nazdar“ vždy odpovídáme.

Loď **Huntspill** vjela do Středozemního moře a cíl cesty, přístav **Terst**, se již velmi rychle blížil. Ale o tom opět příště, v předposledním díle příběhu popelínských legionářů a jejich cesty domů, do svobodné Československé republiky. Na jejím vzniku se nemalou měrou i oni podíleli.

Mgr. J. Čevelíková (Snížková)

loď Huntspill na cestě do Terstu

Konec roku před námi, aneb co jsme v uplynulém čase prožili

Konec dalšího kalendářního roku se blíží a já bych ráda napsala pár slov, jelikož je to nejvhodnější čas pro bilancování. Když jsem se nad uplynulým rokem zamýšlela, napadlo mne tentokrát slovní spojení „lidské vztahy“. To, co se během roku událo, čím jsme si prošli, co jsme zažili, co vybudovali, kolik nových aktivit podnikli atd., to píší pravidelně, ať na webové stránky školy či na web obce. Nechci se proto nyní ke všem těmto událostem vracet, jelikož by to bylo pouhé opakování již dříve zmíněného. Ráda bych se s Vámi podělila spíše o mé pocity z dění v současné společnosti. Nemám tím na mysli politickou situaci, od toho jsou tu jiní dobře se orientující odborníci, kteří se mohou s patřičným dostatkem informací k tomuto tématu vyjadřovat. Ráda bych zmínila několik slov ke vztahům lidí v našem okolí, každodenním maličkostem, které nás nesmírně ovlivňují a mají veliký vliv na naše každodenní naladění a smýšlení. Setkávám se čím dál častěji s lidskou lhostejností a jistou ignorancí. Nemohu se vyrovnat s tím,

jak někteří lidé každodenně beztestně porušují nastavená a daná pravidla. A to nejen pravidla silničního provozu, ale i běžná pravidla slušného chování. Nectí základní prvky slušnosti. A to už vůbec nemluví o základní etiketě. Jak máme ve školách vést děti k těmto základním věcem, jako je pozdravit, slušně a vlídně poprosit, poděkovat, omluvit se, nezištně pomoci druhému ..., když to u dospělých vzorů prostě nevidí. Kam se vytratila úcta ke starším lidem? Proč místo empatie děti vidí spíš agresi, žalování, pomlouvání a hlavně všudypřítomné násilí? Je mi z této situace přinejmenším úzko. Nevím, proč je dnešní společnost tak lhostejná a sobecká. Proč je poměr toho slušného a poctivého oproti zlu a podvodům, dle mého názoru, tak propastný a hlavně příznivější pro tu negativní stránku. Myslím si, že pokud chceme, aby naše děti mohly být ve svém životě šťastné, tak bychom jim měli určitě dávat jiný příklad. Zkusme se tedy všichni zamyslet nad tím, jak bychom mohli tuto nepříznivou situaci sami ovlivnit. Co by-

chom doma ve svých rodinách mohli dělat tak, aby děti měly do života dobré vzory. Je konec roku a podle mne výborný čas pro zamyšlení se i nad těmito otázkami. V čase Vánoc jsme vždy vlídnější, milejší, rádi využíváme volných chvil ke strávení času s celou rodinou. Proč tedy nezkusit tuto atmosféru klidu přenést i na jiné dny. Nejen na Vánoce. Především děti se nám za tyto okamžiky určitě odvděčí svou spokojeností a vnitřním klidem. I ony potřebují mít pocit, že není třeba jenom spěchat, mít všechno, ale hlavně je krásné mít se rádi a rozdávat úsměvy. Děti od první třídy učím pravidla slušného chování, aby nám spolu bylo dobře. Jedním z nich je i pravidlo: ROZDÁVEJ ÚSMĚV, JE ZADARMO A KLÍČEM K LIDSKÝM SRDČÍM.

Přeji Vám všem krásné, pohodové Vánoce. Žádný stres, ale jen příjemné chvíle strávené s těmi nejbližšími a hlavně hodně upřímných úsměvů.

L. Macků

FOTOGALERIE

Dorotea Smrčková s rodiči

Jan Urban s rodiči

Lubomír Hrnčíř s rodiči

Vendula Semotánová s rodiči

Projekt „Popelín - obnova vodovodu“

byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.

Vážení spoluobčané,
lze říci, že soutěž Vesnice roku 2016 Jihočeského kraje pro nás definitivně skončila až letos. Finanční odměnu ve výši 600 000,- Kč za zisk Oranžové stuhy jsme prostřednictvím dotačního programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR využili v letošním roce k obnově nejporuchovější části vodovodu. Bylo vyměněno celkem 256 metrů potrubí. Věřím, že tato obnova významně sníží počet poruch. Ještě jednou děkuji všem, kteří přispěli k ocenění obce.

Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

SDH Popelín vás zve na **HASIČSKÝ PLES**
který se koná v sále **U Žemánů**
dne **17.2.2018** od **20:30 hod.**
k tanci hraje
HAPPY BAND

Vstupné 70,- Kč + 30,- Kč místenka, na místě: vstupenka 100,- Kč.
Předprodej začíná 5. 2. 2018 na OU Popelín v úředních hodinách.

www.happyband.eu

TIRÁŽ ZPRAVODAJ POPELÍN A HORNÍ OLEŠNÁ • periodický tisk územního samosprávného celku • Číslo 3/2017 • vydán 15. 12. 2017 • vychází jako čtvrtletník • registrováno MK ČR E 22106 • Vydává: Obec Popelín, Popelín 93, 378 55 Popelín, IČ 00247286 • Členové redakční rady: Dana Hesová, Pavel Svoboda, Mgr. Jaroslava Čevelíková, Ing. Jiří Houška, Ing. Tomáš Zaňák • Fotografie: Milada Zaňáková, Dominika Maršíková • uzávěrka příštího čísla 20. 3. 2018 • kontakt: ou@popelin.cz, tel.: 384 397 554°